

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.804 van 30 juni 1998
in de zaak A. 78.043/VII-16.560.**

In zake : de gemeente BRASSCHAAT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelse Steenweg 33

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Antwerpen.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente BRASSCHAAT op 28 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 januari 1998 waarbij het beroep ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BRASSCHAAT van 29 juli 1997, houdende weigering van de vergunning aan Guy VAN OVERSCHELDE tot het exploiteren van een lunapark met 7 speelautomaten, gelegen te 2930 Brasschaat, Bredabaan 260, gegrond wordt verklaard, en de milieuvergunning wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van de Adjunct van de directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1 Overwegende dat met een verzoekschrift van 22 april 1998 Guy VAN OVERSCHELDE aan wie de bestreden vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

1.2. Overwegende dat, ofschoon de griffie van de Raad van state in haar brief van 7 april 1998, door verzoeker in tussenkomst voor ontvangst ondertekend, er uitdrukkelijk heeft op gewezen dat zijn verzoekschrift tot tussenkomst diende te worden voorzien van fiscale zegels voor een bedrag van 5000 fr. per verzoeker in tussenkomst, hij een niet gezegeld verzoekschrift heeft ingediend; dat dienvolgens zijn verzoek tot tussenkomst onontvankelijk is;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat.

2.1. Op 12 mei 1997 dient Guy VAN OVERSCHELDE bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een lunapark gelegen aan de Bredabaan nr. 260 te Brasschaat. De aanvraag heeft betrekking op 7 speelautomaten.

In bijlage 1 bij de milieuvergunningsaanvraag steekt een handelshuurovereenkomst die werd gesloten tussen de n.v. DORPSHOEVE en Guy VAN OVERSCHELDE, waarbij eerstgenoemde aan laatstgenoemde het onroerend goed gelegen aan de Bredabaan nr. 260 te Brasschaat in huur geeft.

Artikel 3 van de handelshuurovereenkomst bepaalt wat volgt :

"Het goed wordt verhuurd voor de uitbating van een handel in speelautomaten.

Het installeren en exploitatie van speelautomaten voor volwassenen boven de 18 jaar.

In de verhuurde zaal zal geen alcoholische dranken noch uitgeleverd noch verkocht worden".

2.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden 19 bezwaarschriften ingediend, waarvan 6 individuele (waaronder 4 scholen), en 13 met een gelijkluidende tekst.

2.3. Op 29 juli 1997 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat de gevraagde vergunning.

2.4. Met een aangetekend schrijven van 19 augustus 1997 stelt Guy VAN OVERSCHELDE beroep in tegen evengenoemd weigeringsbesluit.

2.5. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden ingewonnen, wordt op 8 januari 1998 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gegrond bevonden en de gevraagde exploitatievergunning wordt verleend.

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt kan worden samengevat :

De vestiging van een lunapark past niet temidden van handelszaken die hoofdzakelijk gericht zijn op dienstverlening aan de inwoners van de gemeente. Daarenboven is de vestigingsplaats in de onmiddellijke nabijheid van niet minder dan 4 scholen gelegen. Vooral minderjarigen voelen zich tot lunaparken aangetrokken, en de in de vergunning opgelegde milieuvorwaarden verbieden niet dat minderjarigen toegang kunnen hebben tot de inrichting. De jongeren spelen op echte gokautomaten, en courante problemen van gokverslaving, spijbelen of "gewoonweg niksnutterij" bij de jongeren worden hierdoor niet ontmoedigd, integendeel zelfs. De aanwezigheid van jongeren zal ook andere problemen met zich brengen, zoals overlast op het voetpad. Het gedragsprobleem van de jongeren is van aard verhoogde hinder voor de leefomgeving te veroorzaken, en de kwaliteit van het leefmilieu komt onder druk.

Het is het recht van de gemeente om de uitbating van welbepaalde inrichtingen op welbepaalde plaatsen te beperken of te weigeren. De verzoekende partij ziet zich geconfronteerd met een situatie waarbij zij in de absolute onmogelijkheid is om tegen de betreffende inrichting nog op te treden waardoor zij beknot wordt in haar wettelijke verplichtingen, wat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is. Zij kan immers niet meer bij wijze van algemene verordening optreden op grond van de bepalingen van de gemeentewet. Indien zich met de exploitatie van de inrichting problemen voordoen, beschikt de verzoekende partij over de mogelijkheid om alsnog voor dat welbepaalde geval op grond van artikel 135 van de nieuwe gemeentewet verordenend op te treden. Deze verordeningsbevoegdheid zal echter beperkt zijn tot het geval dat zich excessen voordoen die een rechtstreekse weerslag hebben op de materiële orde. De verzoekende partij kan ook niet op grond van de milieuwetgeving optreden tegen de betreffende inrichting. Weliswaar voorziet VLAREM I in de mogelijkheid tot het opleggen van dwangmaatregelen, maar zowel het geven van bevelen als het stopzetten van de activiteiten of de sluiting van de onderneming is verbonden aan de voorwaarde dat er inbreuken op de voorwaarden van de geldende milieuvergunning worden vastgesteld of dat er geëxploiteerd wordt zonder geldige vergunning. Vermits er geen bijzondere voorwaarden werden opgelegd, bv. betreffende de sluitingsuren en de minimumleeftijd van de bezoekers van de inrichting of de vereiste van lidmaatschap, zal het onmogelijk zijn op grond van de milieuwetgeving op te treden. Het zeer reële probleem van de aanwezigheid van spijbelende jongeren in de inrichting zal niet kunnen worden bestraft, noch kunnen worden ontmoedigd. Bovendien zal verzoekster bij hinderproblemen de vergunningsvoorwaarden niet kunnen wijzigen, vermits overeenkomstig artikel 45 van VLAREM I enkel de overheid die de laatst lopende vergunning heeft verleend over die

mogelijkheid beschikt. In de gegeven omstandigheden is de verzoekende partij in de absolute onmogelijkheid om ten aanzien van deze inrichting, die zich in het centrum van haar gemeente zal vestigen, ook nog maar enige maatregel te nemen.

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt wat volgt :

"Verzoekster somt hier een aantal elementen op waaruit moet blijken waarom zij de exploitatie van een lunapark niet wenselijk acht in het centrum van haar gemeente.

Nergens worden echter concrete hinderelementen of bewijzen van hinder naar voor gebracht. Het betreft louter veronderstellingen betreffende de te verwachten hinder. Deze kunnen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken.

Er wordt hier ook geen persoonlijk nadeel aangetoond.

Verzoekster stelt ten onrechte dat zij thans nog onmogelijk kan optreden betreffende de inrichting. De algemene verordenende bevoegdheid van de gemeente op basis van de Gemeentewet zou uitgesloten zijn (voor wat betreft het dreigend gevaar voor de morele orde) omdat reeds gebruik werd gemaakt van de bevoegdheid op grond van de milieureglementering.

De exploitant zal de algemene en sectorale Vlarem II-voorwaarden moeten naleven, waaronder o.a. het respecteren van de geluidsnormen.

Bij niet-naleving van de voorwaarden zal de burgemeester zijn toezichtsbevoegdheid kunnen uitoefenen die hem werd toegekend op basis van het milieuvergunningsdecreet en het Vlarem.

De door de AMV voorgestelde bijzondere voorwaarden i.v.m. verboden toegang voor personen beneden de 18 jaar en het afleveren van de vereiste lidkaart werden door de bestendige deputatie niet weerhouden, precies omwille van het feit dat deze geen milieutechnische (of stedenbouwkundige) finaliteit hebben.

De burgemeester kan tevens dwangmaatregelen treffen in het kader van artikel 31 §1, 2 en 3 van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 65 §1, 2 en 3 van Vlarem I.

De burgemeester kan in geval van hoogdringendheid bij politieverordening de gepaste maatregelen nemen om een oplossing te bieden voor problemen zoals oproer, kwaadwillige samenscholing, ernstige stoornis van de openbare rust of andere onvoorziene gebeurtenissen. De gemeentepolitie kan in het kader van haar opdrachten van gerechtelijke politie proces-verbaal opstellen voor overtredingen inzake nachtlawaai.

Artikel 561 van het Strafwetboek voorziet geldboetes en/of gevangenisstraf in geval van inbreuken op de nachtrust van de bewoners.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet bewezen."

3.3.1. Overwegende dat blijkens haar uiteenzetting het door de verzoekende partij aangevoerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet zozeer te zoeken is in de milieuhinder die de inrichting met slechts zeven speelautomaten zou teweegbrengen en die overigens enkel de omwonenden zou raken, maar wel in de invloed die dergelijke inrichting heeft op het gedragspatroon van de schoolgaande jeugd, zoals spijbelen, gokverslaving, "niksnutterij", enz.;

3.3.2. Overwegende, vooreerst, dat artikel 3 van de bij de milieuvergunningsaanvraag gevoegde handelshuur-overeenkomst bepaalt dat het desbetreffend onroerend goed wordt verhuurd voor het installeren en de exploitatie van speelautomaten voor volwassenen boven de 18 jaar en dat geen alcoholische dranken zullen worden verkocht noch zullen worden "uitgeleverd"; dat bovendien artikel 1, eerste lid van de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd bepaalt dat het elke minderjarige die niet de leeftijd van volle achttien jaar heeft bereikt, verboden is zich op te houden in onder meer speelzalen en dat artikel 3 van dezelfde wet voorziet in een strafrechtelijke sanctie voor de houder of de exploitant in wiens inrichting dat verbod wordt overtreden; dat de negatieve invloed die dergelijk kleinschalig lunapark zal hebben op de schoolgaande jeugd dan ook niet mag worden overtrokken; dat, daarenboven, de beveiliging van de morele openbare orde, geen zaak is van de gemeenteraden, behalve wanneer de zedelijke wanorde zich zo veruitwendigt dat zij dreigt te ontaarden in materiële wanordelijkheden; dat de verzoekende partij niet aantoonde dat dergelijke

materiële wanordelijkheden dreigen; dat zij in haar betoog er ook aan voorbijgaat dat de maatschappelijke, morele en sociale aspecten van de uitbating buiten de beoordelingsbevoegdheid vallen van de vergunningverlenende overheden.

3.3.3. Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel gelegen in "deze absolute onmogelijkheid voor verzoekende partij om nog haar normale bevoegdheden uit te oefenen ten aanzien van de door het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie vergunde inrichting die op het grondgebied van haar gemeente is gevestigd ..." niet opgaat daar de bestreden beslissing in geen enkel opzicht afbreuk doet aan de bevoegdheden die de verzoekende partij put uit het milieuvergunningsdecreet en VLAREM I; dat weliswaar de verzoekende partij terecht doet gelden dat zij geen dwangmaatregelen zal kunnen opleggen wegens exploitatie zonder vergunning - deze bestaat immers - en dat zij de vergunningsvoorwaarden niet zal kunnen wijzigen; dat evenwel het niet kunnen uitoefenen van bevoegdheden waarover men niet beschikt niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar het gevolg is van de vigerende reglementering;

3.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Guy VAN OVERSCHELDE in het administratief kort geding wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.